

Forskjel paa de anvendte Redskaber, saa ere disse nogenlunde svarende til de nødvendige stedlige Forskjelligheder i de hydrografiske Forhold til og de Hensyn, der maa tages til Fiskeriens Forstyrrelser. Der findes desuden imellem Sildefiskerne en Drift og en Kappelst, der nok paa en naturlig Maade vilde bringe Fiskerne af sig selv til at udfinde og benytte de bedste Fiske-metoder, Fiskepladser og Redskaber. I den Retning er det ogsaa paaenligt, at vore Fiskere i Sundet fiske jevnstødes med de svenske Fiskere, hvis Redskaber gjennemgaaende ere hensigts-mæssigere indrettede. Som bekendt drives Sildefiskeriet kun i 2 af Tilgarene fra Kattegattet til Nærøen, nemlig Øresund og Storebelt. I Lillebelt har dette Fiskeri ikke været videre forføgt, ialtfald ikke med noget Udytte, hoortil Aarsagen maa søges i Beltets Bugtninger og den stride Strøm, men det er mig bekendt, at enkelte Forsøg i det Smaa iaar ere kronesede med Held, navnlig i Beltets nordlige Abning, og jeg kan ikke Andet end tro, at Silde- ogsaa maa kunne fanges med Fordel her, naar Kystboerne vilde tage fat paa Fiskeriet efter rationel Methode. En begyndende Virksomhed i denne Retning vilde om fornødent have Krav paa en rimelig Understøttelse, naar man betænker, at et rigt Sildefiskeri i Lillebelt vilde have For- delen af en beskæftiget Tilførsel til Ind- og Udland.

Angaaende Sildens Afsetningsforhold skal jeg pointere den Opmærksomhed, som denne Sag fortjener. Den Pris, som Fiskeren modtager for sin Fangst, ahanger foruden af Øster- spørgslen paa Markedet af den Hurtighed, hoormed Fisken kan naae dette Marked, og Transport- omkostningerne. For ingen anden Fisk ere Priserne saa fluktuierende, og da Tallene ere store, hoormed der regnes — en enkelt Vaad gjør let en Mattesfangst af flere Hundrede Al Eild — er en ringe Bevinst paa Fisken pr. Al ofte af stor Betydning for den enkelte Mand. Her har Staten en utvilsom og ogsaa anerkjendt Pligt til paa en passende Maade at træde hjæl- pende til, især naar dette kan ske uden Udgift for Statskassen ved Midler, Staten alt har ihænte. Den af Regjeringen i Maret 1875 nedsatte saakaldte Arbeidskommission har ogsaa taget sig af denne Sag og har i sin Betænkning Pag 61 - 62 gjort flere Forslag til Ophjælp af Fiskerierne og anbefaler sluttelig specielt i Sildetiden at underrette Opsamlingen af Sild ved Dampbaade i Storebelt, der skulde bringe Silde fra Hovedfiskepladserne til Korsør til Viderebefordring pr. Postdampskibene til Kiel. Jeg tror, at en saadan Foranstaltning kunde bringe megen Gavn, men risikøst under den Forudsætning, som fortiden ikke er tilstede, at Silde altid kunde blive egvederet fra Korsør. Dette er saa langt fra Tilfældet nu, at det ordinære Postdampskib ei engang, naar Fisket en Nat har været godt, kan modtage den til Korsør direkte indbragte Fangst, endda Sildetiden fra de andre Fiskepladser, og naar det spo- radisk bliver besluttet at afsende Ekstraktib, dels for Søetrafikkens, dels for Sildefangstens Skyld, tages denne Beslutning saa mærkvaerdig sent, at det ikke kan nytte derom at give de andre Fiskepladser Underretning. Hvis Postvesenet derimod under Sildefangsten om Øteraaet kunde beremme sig til at lade et Ekstraktib dagligt om fornødent afgaa til Kiel med Sild og Evin, hvorved tillige kunde opnaas, at denne for Passagerkibene saa ubehagelige Fragt blev bespøget med andet Stib, saa kunde Sildetrafikken fra hele Beltet blive ledet ad den langt billigere Søvei, og Fortjenesten herved komme Fiskerne til gode. Det lader sig ikke benegte, at der navnlig i Havnene Nyborg og Hjerteminde hersker en stærk og ikke uberettiget Misforholdelse med de nuværende Forsendelsesmidler og med den Ordning af Godsindskrivningen i Korsør, der uforholdsmæssigt lutker de nævnte Byer Udgangen til at benytte Korsør-Kiel Routen til For- del for selve Byen Korsør, selv om Fisken itide kunde blive seilet til Korsør, og jeg tillader mig at udtale den Formening, støttet paa at her er endel forskellige lokale Interesser at sammenarbejde, Fordomme og Mistro at overvinde, Mysterier at opklare, og noget virkeligt Gavnligt at udrette, at, hvis Ministeriet vilde overdrage en Kommission, hvis Stemme altid har mere Vægt end Enkelmands, bestaaende af nogle med Forholdene kyndige Mænd, at undersøge og overveie disse Forhold og de tidt afgivne Klagers Berettigelse, samt gjøre Forslag til en forandret Ordning af Forsendelsesmaaden og Midlerne, som eventuelt maatte blive tagne til følge, vilde et almindeligt Anske blive imødekommet. En saadan Kommissions Arbejde kunde hurtigt og uden synderlig Bekostning tilendebringes.

Hvad endelig Opmærksomheden til Anlag af Tilvirkningsanstalter for Silde angaar, saa er det alt anført, at den overveitende Del af Fangsten forsendes jerst til Udlandet, Sverrig og Lydsland, for der at blive tilvirket enten til saltet eller til roget Sild, medens den mindste Halvdel af Fangsten assatiens i selve Landet, dels til indenlandsk Forbrug, dels og kun i for- holdsviis ringe Grad til Udførsel.

Hvad Udørselen til Sverrig angaar, saa maa det indrømmes, at Sverrigs Marked er en naturlig Afsetningsplads for Fangsten paa de af vore Fiskepladser, der ligge dette Land nærmest. Eventerne bruge kun Silde til saltet, og de svenske Fiskeopkjøbere indfinde sig paa de af vore Fiskesteder, hvor de for god Betaling paa en hurtig og bekvem Maade skaffe vore